

MCCORMAC
McCARTHY

Meridianul
sângelui

sau
Amurgul purpuriu al Vestului

Traducere din limba engleză
și note de Iulia Gorzo

POLIROM
2021

La amiază au traversat albia stâncoasă a râului Casas Grandes și au mers pe lângă un banc de nisip deasupra firicelului sărac de apă și pe lângă un loc cu oase unde soldații mexicani măcelăriseră o tabără de apași cu ceva ani în urmă, femei și copii, oase și tigve împrăștiate în nisip cale de jumătate de milă, mădulele mici și testele știrbe ca de hârtie ale pruncilor zăcând ca niște schelete de maimuțe pitice pe locul unde fuseseră uciși și resturi vechi de coșuri roase și de blide sparte printre pietre. Au mers înainte. Un coridor verde lămâie de copaci cobora pe lângă râu în jos, trecând dincolo de munții sterpi. Către apus se înălța colțurosul Carcaj, iar către miazănoapte, Munții Animas cu crestele lor albastre și neguroase.

Noaptea au făcut popas pe un platou vântos printre piñon și ienuperi și focurile se plecau în întuneric după cum bătea vântul, lanțuri fierbinți de scânteii se strecurau printre tufe. Circarii au despovărat măgarii și au început să ridice un cort înalt, cenușiu. Pânza era mâzgălită cu simboluri tainice și a fluturat și s-a legănat, s-a înălțat semeață, s-a umflat în vânt și i-a înfășurat cu totul. Fata stătea pe pământ și ținea de-un colț. A început să se târască prin nisip. Circarul alerga cu pași mici. Ochii femeii erau fiși în lumină. Sub ochii călăreților, cei patru agățați toți de pânza spulberată au fost târați pe tăcute până au dispărut din vedere în deșertul suierător, acolo unde lumina focului nu mai răzbătea, ca niște milogi la picioarele unei zeițe crunte și mânioase.

Străjile au văzut cortul scrâșnind oribil în timp ce dispărea în noapte. Când familia de circari s-a întors, se certau între ei și bărbatul s-a dus iar

unde lumina focului nu mai bătea și s-a uitat la întunecimea dușmănoasă, i-a vorbit și i-a arătat pumnul și o vreme nu s-a mai întors, până când femeia a trimis băiatul după el. Apoi s-a așezat privind țintă flăcările în timp ce familia despacheta. Cu toții îl priveau stingheriți. Și Glanton îl privea.

Măscăriciule, a zis.

Circarul a ridicat privirea. Și-a dus un deget la piept.

Da, tu, a zis Glanton.

S-a ridicat și s-a apropiat târșâindu-și picioarele. Glanton fuma un trabuc negru și subțire. S-a uitat la circar.

Știi să ghicești?

Ochii circarului au început să-i joace în cap. *Cómo?* a zis.

Glanton și-a vârât trabucul în gură și a mimat că împarte cărți cu mâinile. *La baraja*, a zis. *Para adivinar la suerte.*¹

Circarul a azvârlit în sus o mână. *Sí, sí*, a zis, scuturând viguros din cap. *Todo, todo*. A ridicat un deget și s-a îndreptat către modesta avere în parte descărcată de pe măgăruși. Când s-a întors, zâmbea afabil și învârtea cărțile cu multă îndemănare.

*Venga*², a strigat.

Femeia l-a urmat. Circarul s-a așezat pe vine în fața lui Glanton și i-a vorbit cu voce joasă. S-a întors și s-a uitat la femeie, apoi a amestecat cărțile, s-a ridicat, a luat-o de mână și s-a dus cu ea departe de foc și a așezat-o cu fața întoarsă către noapte. Ea și-a ridicat fusta și și-a dres ținuta și el a scos din cămașă o basma și a legat-o cu ea la ochi.

---

1. Să dai în cărți. Ca să ghicești viitorul (sp.).

2. Haide (sp.).

Bueno, a strigat. *Puedes ver?*¹ Bun.

No.

Nada?

*Nada*², a zis femeia.

Bueno, a zis circarul.

S-a întors cu pachetul de cărți și s-a apropiat de Glanton. Femeia stătea împietrită. Glanton l-a alungat fluturând din mână.

Los caballeros, a zis apoi.

Circarul s-a întors. Negrul stătea pe vine lângă foc și se uita și când circarul a întins cărțile în evantai s-a ridicat și s-a apropiat.

Circarul s-a uitat în sus la el. A strâns cărțile și le-a desfăcut iar în evantai trecându-și mâna stângă peste ele și le-a întins, iar Jackson a luat o carte și s-a uitat la ea.

Bueno, a zis circarul. *Bueno*. Și-a dus arătătorul la buzele subțiri ca un avertisment, a luat cartea, a ridicat-o în aer și s-a întors cu ea. Cartea a pocnit o dată sec. Circarul s-a uitat la călăreții așezați la foc. Fumau și se uitau. A plimbat încet cartea prin fața lui. Înfățișa un nebun în costum de bufon și o pisică. *El tonto*, a strigat.

El tonto, a zis femeia. Apoi și-a înălțat ușor bărbia și a început să îngâne monoton. Negrul care întrebase cărțile stătea în picioare solemn, ca un om la judecată. Privirea lui a alunecat asupra adunării. Judele stătea la foc în contra vântului gol până la brâu, el însuși ca o uriașă zeităte palidă, și când ochii negrului i-au întâlnit pe ai lui a zâmbit. Femeia a tăcut. Focul s-a risipit în vânt.

*Quién, quién*³, a strigat circarul.

---

1. Bun. Vezi ceva? (sp.)

2. Nimic (sp.).

3. Cine? Cine? (sp.)

Ea a șovăit. *El negro*¹, a zis.

El negro, a strigat circarul, întorcându-se cu cartea. Hainele îi fluturau în vânt. Femeia a ridicat vocea și a vorbit iar și negrul s-a întors către tovarășii lui.

Ce zice?

Circarul s-a întors și a început să facă plecăciuni scurte în fața călăreților.

Ce zice? Tobin?

Răspopitul a clătinat din cap. Idolatrie, brunetule, idolatrie. N-o lua în seamă.

Jude, ce zice?

Judele a zâmbit. Cu degetul mare culesese mici vietăți dintre cutele pieii lui spâne și a ridicat apoi o mână cu degetul mare lipit de arătător, într-un gest care ar fi putut trece drept unul de binecuvântare dacă n-ar fi aruncat ceva nevăzut în focul din fața lui. Ce zice?

Ce zice.

Cred că vrea să spună că soarta ta cuprinde soarta noastră a tuturor.

Și care să fie soarta asta?

Judele a zâmbit prietenos, fruntea lui încrețită amintind de fruntea unui delfin. Ți place băutura, Jackie?

Nu mai mult decât altora.

Cred că te sfătuiește să te ferești de diavolul rom. Un sfat destul de chibzuit, nu găsești?

Ăsta nu-i ghicit.

Bine zis. Preotul are dreptate.

Negrul s-a încruntat către jude, dar judele s-a aplecat înainte să se uite la el. Nu căuta la mine încruntând din neagra-ți frunte, prietene. Până la urmă ți se vor arăta toate. Ție și tuturor.

---

1. Negrul (sp.).

Parte dintre călăreții așezați în preajmă au părut să chibzuiască la vorbele judei și unii s-au întors să se uite la negru. Stătea acolo ca un sărbătorit stingher și, într-un târziu, s-a tras înapoi din lumina focului, iar circarul s-a ridicat mânuind din nou cărțile, desfășurându-le în fața lui într-un evantai și înaintând apoi pe lângă cizmele călăreților cu cărțile întinse, de parcă și-ar fi putut găsi singure adresantul.

Quién, quién, a șoptit către ei.

Nici că se-nghesuia vreunul. Când a ajuns în fața judei, care stătea cu o mână rășchirată pe nesfârșita întindere a pântecelui său, judele a ridicat un deget și a arătat cu el.

Tânărul Ațâță-Foc de colo, a zis.

Cómo?

*El joven.*¹

El joven, a șoptit circarul. A căutat în jur fără grabă cu un aer misterios până când a dat cu ochii de cel astfel numit. A trecut pe lângă aventurieri iuțind pasul. S-a oprit în fața băiatului, s-a așezat pe vine cu cărțile în mână și le-a desfășurat încet cu o mișcare cadențată care aducea cu mișcările anumitor păsări când caută să se împerecheze.

Una carta, una carta, a șuierat el.

Băiatul s-a uitat la bărbat și s-a uitat la călăreții din jur.

Sí, sí, a zis circarul, oferind cărțile.

A luat una. Nu mai văzuse niciodată asemenea cărți, și totuși cea pe care o ținea în mână i se părea cunoscută. A întors-o cu susul în jos, s-a uitat la ea și a întors-o la loc.

Circarul a luat mâna băiatului într-a lui și a întors cartea așa încât s-o vadă. Apoi a luat cartea și a ridicat-o.

---

1. Tânărul (sp.).

*Cuatro de copas*¹, a strigat.

Femeia a ridicat capul. Arăta ca o păpușă legată la ochi trezită la viață de o sfoară.

Cuatro de copas, a zis ea. A mișcat din umeri. Vântul i se strecura printre veșminte și prin păr.

Quién, a zis circarul. Cine.

El hombre... a zis ea. *El hombre más joven. El muchacho.*²

El muchacho, a strigat circarul. A întors cartea s-o vadă cu toții. Femeia stătea ca sfătuitoarea oarbă dintre Boaz și Jachin³ înfățișată pe singura carte din pachetul circarului care n-avea să iasă la lumină, stâlpi adevărați și carte adevărată, și totuși o profetesă mincinoasă. A început să îngâne.

Judele râdea pe tăcute. S-a aplecat ușor să-l vadă mai bine pe băiat. Băiatul s-a uitat la Tobin și la David Brown, s-a uitat până și la Glanton, dar nici unul nu râdea. Circarul îngenuncheat în fața lui îl privea cu o intensitate stranie. A urmărit privirea băiatului până la jude și înapoi. Când băiatul s-a uitat în jos la el, a surâs cu un surâs strâmb.

Pleacă dracului de lângă mine, a zis băiatul.

Circarul și-a plecat urechea înainte. Un gest obișnuit și unul pe înțelesul tuturor. Urechea era neagră și diformă, de parcă nu de puține ori îndurase lovituri plecându-se astfel sau poate că o vătămaseră chiar veștile primite de la oameni. Băiatul i-a vorbit iarăși, dar un bărbat din Kentucky pe nume Tate, care luptase cu rangerii lui McCulloch ca și Tobin și mai mulți dintre ei, s-a aplecat șoptindu-i câteva vorbe ghicitorului

---

1. Patru de cupă (sp.).

2. Bărbatul mai tânăr. Băiatul (sp.).

3. În cărțile tarot, Marea Preoteasă e înfățișată pe un tron între Boaz și Jachin, coloanele Templului lui Solomon.